

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/380/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612223779
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612223779.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová v právnej veci žalobcu: SATEL, a. s. Poprad „v konkurze“ so sídlom Partizánska 677/17, 058 01 Poprad, IČO: 00 690 007, zastúpený JUDr. Slavomírom Dubjelom, správcom majetku úpadcu, so sídlom Puškinova ul. č. 16, Prešov, proti žalovaným: 1./ Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpená JUDr. Irenou Sopkovou, advokátkou so sídlom Košice, Hlavná 25, 2./ FARMAKOL, spol. s r. o., Ľubotice so sídlom Ku Ihrisku č. 4, 080 06 Ľubotice, IČO: 31 677 860, právne zastúpený JUDr. Petrom Čurillom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 11, o určenie vlastníckeho práva, taktó

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej v 1. rade trovy právneho zastúpenia na účet JUDr. Ireny Sopkovej, advokátky so sídlom v Košiciach vo výške 23.546,47 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu súdneho poplatku vo výške 33,- eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajší súd domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. území H., a to k pozemku KNC parc. č. XX o výmere 1149 m² - zastavané plochy a nádvoria a k domu č. súp. XX na parc. č. XX o výmere 1149 m² v celosti a zároveň navrhoval, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by zakázal žalovanému v 2. rade vyššie popísanú predmetnú nehnuteľnosť predať, darovať, zameniť, založiť ju, zaťažiť vecným bremenom, predkupným právom, dať do nájmu, vypožičať, uzavrieť zmluvu o budúcej zmluve a podobne, alebo akokoľvek inak nakladať s predmetnou spornou nehnuteľnosťou.

V odôvodnení návrhu uviedol, že určenia vlastníckeho práva sa domáha v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., pričom má zato, že v danej veci je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, nakoľko podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti svedčí vlastnícke právo žalovanému v 2. rade, pričom takýto daný stav nie je v súlade s právnym stavom. S poukazom na doterajšiu platnú právnu judikatúru (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo 179/2010, 3Cdo 144/2010) žalobca má zato, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko v prípade vyhovenia žalobe bude žalobca zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako vlastník a následne žalobca bude môcť pristúpiť k speňaženiu majetku a uspokojeniu veriteľov v konkurze.

Aktívnu legitímáciu žalobca preukazoval s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 2, § 86 ods. 1 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov.

V odôvodnení žalobca ďalej uviedol, že medzi obchodnou spoločnosťou SATEL, a. s. Poprad v čase, keď ešte nebola v konkurze, a medzi žalovaným v 1. rade, bola v 15. 10. 1992 uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol predmetnej obchodnej spoločnosti poskytnutý úver vo výške 30.000.000,- Sk, ktorý bol zabezpečený záložnou zmluvou, a to na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v kat. území H. vyššie popísanú. Spoločnosť SATEL ako záložný dlžník aj napriek uzatvorenej záložnej zmluve uzavrel so záložným veriteľom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol záloh - nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX v kat. území H., ktorej vklad bol povolený Správou katastra v Spišskej Novej Vsi dňa 4. 9. 1995.

I. Žalobca má zato, že uzavretá kúpna zmluva nebola spôsobilá privodiť zmenu vlastníckeho práva, nakoľko je podľa jeho názoru neplatná s poukazom na ustanovenie § 151f, g Občianskeho zákonníka (v znení zákona č. 249/94 Z. z. platného a účinného od 1. 10. 1994 do 19. 6. 1997). Záložný dlžník - spoločnosť SATEL, napriek zákonom dovolenému spôsobu, uzavrel so svojím záložným veriteľom kúpnu zmluvu ohľadom nehnuteľnosti - zálohu, pričom kúpna cena bola dohodnutá na sumu 51.942.958,20 Sk, pričom táto mala byť podľa článku predmetnej kúpnej zmluvy zaplatená formou započítania v zmysle ustanovení § 580 Občianskeho zákonníka. Realizáciu tohto úkonu potvrdzuje následná vydaná kvitancia žalovaným v 1. rade zo dňa 28. 8. 1995. Žalobca v súvislosti s touto kúpnu zmluvou poukázal aj na svedeckú výpoveď E.. Ú. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 30Cd 11/2012, ktorá výpoveď má potvrdiť úmysel strán uzavrieť prepadný záloh. Uspokojenie pohľadávky formou, ako to zrealizovala obchodná spoločnosť SATEL, a. s. spolu so žalovaným v 1. rade je podľa názoru žalobcu v rozpore s vtedy platnou právnou úpravou, obchádza zákon, čím robí predmetný právny úkon absolútne neplatným, k čomu žalobca poukázal na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 29Cdo 4877/2008, 21Cdo 2037/2006, 22Cdo 1053/2001, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 144/2010 a na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 50/10.

II. Žalobca zároveň vytkol aj formálne nedostatky predmetnej kúpnej zmluvy, kde poukázal na záver jej textu, kde nie je uvedené, kde je zmluva podpísaná a nie je uvedený dátum podpisania zmluvy oboma zúčastnenými stranami a pri jednotlivých podpisoch nie sú uvedené subjekty.

K tomu uviedol, že v rozhodnom čase podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti SATEL (účinného od 6. 2. 1995 do 24. 9. 1996) podpisovanie za spoločnosť sa vykonávalo tak, že k tlačnému názvu spoločnosti sa pripojili mená, funkcia a podpis najmenej dvoch členov predstavenstva. Slovenská sporiteľňa, a. s. bola povinná v rozhodnom čase podľa výpisu z obchodného registra (od 4. 7. 1995 do 14. 3. 2002) konať tak, že za spoločnosť všetky veci podpisujú najmenej dvaja členovia predstavenstva, pokiaľ právny predpis neustanovuje inak. Podpisovanie za spoločnosť sa vykonávalo tak, že k vytlačenému, alebo napísanému názvu spoločnosti pripojili svoje podpisy zastupujúci členovia spoločnosti, kde boli uvedené ich mená a funkcie.

Žalobca má zato, že v predmetnej kúpnej zmluve nebola dodržaná stanovená forma vyžadovaná pre formu takéhoto právneho úkonu, nakoľko ani za jednu spoločnosť neboli podpísaní zástupcovia v predpísanej forme, resp. oprávnenou osobou. K tomu poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu I.ÚS 198/2009, v záveroch ktorého sa okrem iného uvádza, že ak úkon nebol urobený v požadovanej forme, alebo požadovaným spôsobom, hľadá sa, ako keby nebol urobený, a teda nevyvoláva žiadne účinky. S poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka žalobca má zato, že kúpna zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s uvedeným zákonným ustanovením.

III. Ako ďalší dôvod neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy žalobca v odôvodnení ďalej uviedol tú skutočnosť, že konanie E.. Ú., ktorý vystupoval ako člen predstavenstva spoločnosti SATEL, a. s. v Poprade, bolo v rozpore so záujmami tejto spoločnosti, nakoľko menovaný v tom čase bol zároveň zamestnancom Slovenskej sporiteľne, a. s., a teda nepriamo vystupoval aj na strane kupujúceho, čo žalobca vydedukoval zo svedeckej výpovede menovaného vo vyššie uvedenom súdnom konaní. Rozpor so záujmami spoločnosti žalobca vidí v tom, že nehnuteľnosť bola predaná iba za cenu, ktorá sa

rovnala výške záväzkov, ktoré mal SATEL voči Slovenskej sporiteľni. V prípade, žeby došlo k riadnemu spôsobu výkonu záložného práva a nie k uspokojeniu tzv. prepadného zálohu, žalobca má zato, že výťažok by bol vyšší a mohli by byť uspokojené aj ďalšie záväzky spoločnosti SATEL, a. s.. V súvislosti s osobou E.. Ú. žalobca uviedol, že hneď po prevode predmetnej nehnuteľnosti sa menovaný stal členom dozornej rady spoločnosti SPORITEL'NAIVEST, investičná spoločnosť, a. a. so sídlom v Bratislave, čo jasne preukazuje prepojenosť Ing. Úradníčka a Slovenskej sporiteľne, ktorá vo svojom dôsledku spôsobila ujmu na strane spoločnosti SATEL. V závere má žalobca zato, že nakoľko E.. E. Ú. ako člen predstavenstva nekonal v záujme spoločnosti SATEL, a. s., úkon, ktorý on vykonal, je preto absolútne neplatný, k čomu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 177/2009.

IV. Za ďalší formálny nedostatok predmetnej kúpnej zmluvy žalobca považuje tieto skutočnosti:

a/ predávajúci nie je označený takým obchodným menom, aké mal v tom čase vedené v obchodnom registri,

b/ nehnuteľnosť, ako predmet kúpnej zmluvy, nie je dostatočne špecifikovaná v článku II. kúpnej zmluvy, nakoľko neuvádza register, ktorého nehnuteľnosť sa prevádza, a teda či ide o nehnuteľnosť parcely „C“, alebo parcely registra „E“.

Vyššie uvedené nedostatky zakladajú neurčitosť kúpnej zmluvy, a teda jej absolútnu neplatnosť s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V. Okrem vyššie uvedených skutočností podľa názoru žalobcu kúpna zmluva nebola spôsobilá vyvolať zamýšľané účinky, nakoľko v čase predloženia návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na správu katastra táto nebola účinná. Žalobca má zato, že spôsobilým právotvorným aktom je platná a účinná zmluva a nie zmluva, ktorá je len „platná“. Keďže predmetná kúpna zmluva nebola účinná, nebolo možné následne povoliť ani jej vklad do katastra nehnuteľnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca má zato, že dostatočne preukázal, že k platnému prevodu vlastníckeho práva nedošlo, nakoľko pri danom právnom úkone došlo k takým vadám, ktoré nemožno odstrániť, a preto podľa názoru žalobcu patrí vlastnícke právo spornej nehnuteľnosti jemu.

Žalobca k žalobnému návrhu predložil dôkazné listiny - uznesenie sp. zn. 1K 17/2010-347 o ustanovení do funkcie správcu úpadcu JUDr. S. Dubjela, o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka SATEL, a. s. Poprad „v likvidácii“, výpis z obchodného registra žalobcu zo dňa 7. 12. 2012, žalovaného v 1. rade, výpis z LV č. XXXX v kat. území H. zo dňa 27. 11. 2012, kópiu zápisnice o informatívnom výsluchu E.. E. Ú. vykonanom na Okresnom súde Bratislava II v konaní sp. zn. 30Cd 11/2012, kópiu kúpnej zmluvy, neplatnosti ktorej sa v tomto konaní domáha a ktorej vklad bol povolený pod č. V 2141/1995, kvitanciu Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava, pobočka v Poprade zo dňa 28. 8. 1995 registrovanú, podľa ktorej v dôsledku zániku zabezpečenej pohľadávky zaniklo záložné právo podľa § 151g Občianskeho zákonníka klienta SATEL, a. s. Poprad., ktorý dňa 28. 8. 1995 splatil úver vo výške 30.000.000,- Sk, výpis z obchodného registra SPORITEL'NAIVEST, investičná spoločnosť, a. s. z 7. 12. 2012.

Uznesením zo dňa 13. 12. 2012 súd vyhovel návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 78/2013 nadobudlo dňa 18. 6. 2013 právoplatnosť.

Žalovaný v 1. rade bol v konaní zastúpený JUDr. Irenou Sopkovou, ktorá navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. V písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 11. 8. 2014 uviedla, že žalovaný nepopiera skutočnosti, ktoré uvádza žalobca v návrhu, teda že došlo k uzavretiu predmetnej úverovej a následne záložnej a kúpnej zmluvy a následne bol povolený vklad kúpnej zmluvy s právnymi účinkami z 24. 8. 1995. Právne dôvody, o ktoré opiera žalobca neplatnosť uzavretej kúpnej zmluvy žalovaný v 1. rade považuje len za konštrukciu, ktorá nemá oporu v zákone. K tomu žalovaný uviedol, že

konštatovanie a záver, že určitý právny úkon je neplatný pre rozpor so zákonom, alebo preto, že zákon obchádza, sa musí opierať o rozumný výklad dotknutého zákonného ustanovenia, nemožno vystačiť iba s gramatickým výkladom. Pričom vždy je nutné zisťovať účel zákonného príkazu, či zákazu. V danom prípade sa jedná o štandardnú kúpnu zmluvu, ktorou kupujúci na seba previedol predmet zmluvy, a to nehnuteľnosť za dohodnutú kúpnu cenu, ktorej cena bola stanovená podľa znaleckého posudku. To, že sa zaplatenie ceny uskutočnilo započítaním, nič nemení na prejave vôle zmluvných strán. Pre dané konanie je dôležité posúdiť, aký bol úmysel účastníkov zmluvy, teda kupujúceho aj predávajúceho, a či v skutočnosti uzavretie zmluvy bolo len zastieracím úkonom, ktorý v skutočnosti mal viesť k uspokojeniu pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru. Právna zástupkyňa žalovaného poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu I. ÚS 242/07, ďalej NS ČR sp. zn. 2Cdon 736/1997 a na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29 Odo 4460/2002, v ktorom okrem iného sa uvádza: „ Nie je v rozpore s účelom záložného práva, keď sa záložný veriteľ majúci neuhradenú pohľadávku po lehote splatnosti dohodne so záložným dlžníkom, že ten na neho prevedie vlastnícke právo zálohu a že dohodnutá kúpna cena, resp. jej časť bude použitá ako plnenie záložného dlžníka z titulu jeho záväzku uspokojiť dlh z výťažku speňaženého zálohu“. Žalovaný predložil súdu doklad o tom, že v čase kúpy spornej nehnuteľnosti mal 6794 zamestnancov, takže v tom čase nadobúdala nehnuteľnosti na účely ich rekreácie. Predložil listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé, že v uvedenom čase nadobúdala aj iné nehnuteľnosti v rôznych katastrálnych územiach, ktoré využíval na rekreáciu svojich zamestnancov. Následne tieto nehnuteľnosti boli predmetom odpredaja, nakoľko neskôr sa zistilo, že nie všetky boli využité a žalovaný v 1. rade ich už nepotreboval. Predložil súdu kúpnu zmluvu, na základe ktorých boli zakúpené nehnuteľnosti v kat. území Spišská Sobota, Detvianska Huta (obe boli v roku 2008 odpredané), Trenčianske Teplice (odpredané v roku 2006), Tatranská Lomnica (odpredané v roku 2007). Žalovaná predložila interný doklad, tzv. zamestnanecké výhody v oblasti sociálnej starostlivosti o zamestnancov a navrhla vypočúť svedkov, ktorí v tom čase pracovali v tejto sociálnej oblasti a ktorí spravovali aj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu a ktorá bola následne prevedená na ďalšiu dcérsku spoločnosť, ktorá mala výslovne v predmete činnosti starostlivosť o zamestnancov. S poukazom na vyššie popísané skutočnosti v závere žalovaná v 1. rade skonštatovala, že nie je pravdou a nemôže obstáť tvrdenie žalobcu, že kúpna zmluva bola uzavretá za účelom vyrovnania poskytnutého úveru, nakoľko žalobca nemá právne relevantný doklad o takomto tvrdení a vychádza iba z tvrdenia likvidátora, že takýmto spôsobom chcela problém úverového zaťaženia vyriešiť strana predávajúceho. Žalovaný mal možnosť si úver vymáhať a uspokojiť aj realizáciou záložného práva, avšak predmetnú kúpnu zmluvu uzatvoril s úmyslom nadobudnúť nehnuteľnosť do svojho vlastníctva pre účely svojich zamestnancov a predmetná nehnuteľnosť - hotel, sa mu zdal výhodný a vhodný na zrealizovanie svojho zámeru. V danom prípade teda žalobcovi teda chýba preukázanie úmyslu uzavretia zmluvy za tým účelom, aby došlo k uspokojeniu záložného veriteľa a tak isto chýba preukázanie konania u oboch účastníkov zmluvy, z ktorých by vyplynulo, že skutočným úmyslom bolo dojednanie tzv. prepadného zálohu.

K osobe E.. E. Ú. žalovaný v 1. rade uviedol, že tento sa stal členom dozornej rady 6. 10. 1995 spoločnosti SPORITEL'NAINVEST, investičná spoločnosť, a. s. a kúpna zmluva bola uzavretá 25. 8. 1995, teda v čase, keď predmetnú zmluvu podpisoval, nebol členom štatutárneho orgánu žiadnej spoločnosti, a preto nemôže byť právne významná námietka žalobcu, že pre konanie tejto osoby je predmetný úkon absolútne neplatný. Takéto tvrdenie nemá oporu v žiadnej právnej norme a je iba účelovou konštrukciou žalobcu.

Čo sa týka formálno-právnych nedostatkov kúpnej zmluvy, ktoré boli popísané žalobcom, žalovaný v 1. rade má zato, že tieto nie sú takej povahy, ktoré by spôsobovali neurčitost' predmetného právneho úkonu a následne jeho absolútnu neplatnosť.

V závere s poukazom na to, že žalovaní predmetnú nehnuteľnosť užívali po dobu viac ako 20 rokov ako vlastnú, vychádzajúc z právne relevantného nadobúdacieho titulu, ktorým bola kúpna zmluva a vzhľadom na to, že žalobca ani v jednom bode nepreukázal takú právnu skutočnosť, ktorá by zakladala absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, žalovaný v 1. rade navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

Žalovaný v 2. rade bol v konaní zastúpený JUDr. Petrom Čurillom, ktorý navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú, pričom stotožnil sa s dôvodmi, ktorými argumentovala právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade. Poukázal na čl. 2 Ústavy SR, podľa ktorého na rozdiel od iných inštitúcií, napr. od štátnych orgánov, účastníci záväzkovo-právnych vzťahov majú tzv. zmluvnú voľnosť, a teda môžu vykonávať všetko, čo nie je výslovne zakázané. Uviedol, že existencia prepadného zálohu v prípade konkrétneho právneho úkonu, ktorého neplatnosti sa žalobca domáha, je len jeho konštrukciou a nie žalovaní majú preukazovať, že nešlo o prepadný záloh, ale dôkazné bremeno je na žalobcovi. Z kúpnej zmluvy je zrejmé, že stanovenie kúpnej ceny nebolo predmetom len diskusie, resp. jednaní medzi účastníkmi právneho úkonu, ale táto bola určená znaleckým posudkom, a teda nehnuteľnosť bola odpredaná za cenu v čase a mieste obvyklú bez ohľadu na samotnú výšku úveru. Len tvrdenie žalobcu, že k úhrade kúpnej ceny došlo započítaním, nie je dôkazom toho, že v danom prípade je možné hovoriť o prepadnom zálohu. Pokiaľ žalobca konštatuje, že predmet zálohu zanikol, žalovaný v 2. rade sa s takýmto konštatovaním nezhoduje a tvrdí, že tento existuje. Zaniklo len právo zabezpečené záložným právom, teda právo žalovaného v 1. rade na uspokojenie jeho pohľadávky. Žalovaný v 2. rade teda predmetnú kúpnu zmluvu hodnotí ako platnú a účinnú a následne sú platné a účinné aj ďalšie právne úkony spojené s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX, teda aj kúpna zmluva, na základe ktorej nadobudol žalovaný v 2. rade v dobrej viere spornú nehnuteľnosť.

Žalobca písomným podaním zo dňa 15. 4. 2013 podal návrh na pripustenie zmeny, resp. rozšírenie žalobného návrhu. Okrem určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti navrhoval, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom aj hnutel'nych vecí, ktoré boli popísané k dodatku č. 1 k predmetnej kúpnej zmluve a zároveň, aby súd určil žalovanému v 2. rade povinnosť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku spornú nehnuteľnosť vypratať.

Predložil súdu kópiu dodatku č. 1 k predmetnej kúpnej zmluve, ktorej neplatnosti sa v tomto konaní prejudiciálne domáha, podľa ktorého predmetom prevodu medzi zúčastnenými stranami okrem spornej nehnuteľnosti boli aj hnutel'ne veci:

a/ hmotný a nehmotný investičný majetok Hotela SATEL v Levoči podľa stavoch na jeho syntetických účtoch k 24. 8. 1995 v zostatkových hodnotách,

b/ drobný hmotný investičný majetok,

c/ umelecké diela.

Predmetný dodatok obsahoval okrem zmeny predmetu pôvodnej kúpnej zmluvy aj zmenu kúpnej ceny z pôvodných 51.942.958,20 Sk na sumu, ktorú účastníci kúpnej zmluvy rozdelili na kúpnu cenu - za nehnuteľnosť vo výške 41.364.561,50 Sk a cenu za hnutel'ne veci vo výške 9.840.876,- Sk. Predmetným dodatkom k zmluve bolo takto na žalovaného v 1. rade prevedené vlastnícke právo k hnutel'ným veciam, pričom bodom 6 predmetného dodatku sa menil čl. IV bodu 2 pôvodnej kúpnej zmluvy, čím si strany dojednali prepadný záloh.

Poukazujúc na uvedený dôkaz - dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve, žalobca navrhoval pripustiť zmenu žaloby o ďalší výrok v tomto znení: Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 326.657,24 eur spolu so 16,5 % ročným úrokom z omeškania od 25. 8. 1995 až do zaplatenia.

Podľa § 95 ods. 1, 2 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Súd vo veci už vydal predbežné opatrenie, ktoré sa týkalo pôvodného návrhu. Výsledky doterajšieho dokazovania a celková procesná aktivita súdu aj ostatných subjektov smerovala k pôvodnému návrhu, súd má zato, že pripustenie, resp. rozšírenie návrhu v takom rozsahu, ako to požaduje žalobca, by znamenalo, že súd by musel viesť ďalšie rozsiahle dokazovanie so širšou právnou kvalifikáciou (podstatne rozsiahlejšou, nakoľko zmena petíty sa týka hnutelného hmotného a nehmotného investičného majetku bývalého Hotela Satel v Levoči so stavom a hodnotou ešte k roku 1995). Z uvedených dôvodov preto súd návrhu na pripustenie zmeny žaloby nevyhovel a tento návrh uznesením na pojednávaní dňa 20. 8. 2014 zamietol.

Prevedeným dokazovaním za použitia dôkazných listín predložených žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade súd zistil tento skutkový stav:

Z dôkazných listín súd zistil, že medzi spoločnosťou SATEL, a. s., spoločnosť Poprad, so sídlom Partizánska 677/17 v Poprade, IČO: 00 690007, zapísaná v Obchodnom registri OS Poprad v odd.: Sa vložka č. 12/B a žalovaným v 1. rade bola uzatvorená úverová zmluva pod č. 110063-1 zo dňa 15. 10. 1992, na základe ktorej bol poskytnutý spoločnosti úver vo výške 30.000.000,- Sk, ktorá bola zabezpečená Záložnou zmluvou č. 11/93 zo dňa 17. 9. 1993, ktorej vklad bol povolený na Správe katastra v Spišskej Novej Vsi pod č. V XXXX/XX dňa 16. 2. 1994, a to na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX. Výlučným vlastníkom a zároveň záložcom bola spoločnosť SATEL, a. s. Poprad, pričom išlo o budovu bývalého hotela Satel.

Dňa 23. 8. 1995 bola podľa § 588 Občianskeho zákonníka uzavretá kúpna zmluva medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. so sídlom Zelená 2 v Bratislave, zastúpená E.. E. Z. a E.. F. V. - predsedom a podpredsedom predstavenstva, ako kupujúcim a medzi spoločnosťou Satel, a. s. so sídlom, Mnoheľova 82/5 v Poprade zastúpená E.. Q. C. a E.. E. Ú. - členmi predstavenstva, ako predávajúcim. Predmetom kúpnej zmluvy bola podľa čl. II nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX v kat. území H. - budova č. súp. XX a pozemok parc. č. XX - zastavaná plocha o výmere 1149 m². Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 51.942.958,20 Sk a to podľa znaleckého posudku vypracovaného E.. F. Z.. Účastníci zmluvy sa dohodli, že kupujúci zaplatí za predmet zmluvy formou započítania podľa § 580 Občianskeho zákonníka, pričom predmetom započítania boli zmluvné záväzky z úverovej zmluvy č. 110063 1a zo zmluvy o poskytnutí bankovej záruky pre o. s. BART s. r. o. zo dňa 27. 2. 1992 s príslušenstvom (úroky) v celkovom objeme 51.942.958,20 Sk.

Predmetná zmluva bola spolu s návrhom predložená na Katastrálny úrad v Košiciach - Správu katastra v Spišskej Novej Vsi na povolenie vkladu s ďalším písomným dokladom, ktorý bol vystavený Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava s názvom kvitancia zo dňa 28. 8. 1995. V tomto písomnom doklade Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava, pobočka v Poprade potvrdila, že klient SATEL, a. s. Poprad, IČO: 690007 splatil dňa 28. 8. 1995 úver vo výške 30.000.000,- Sk poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 110063-1 zo dňa 15. 10. 1992, ktorý bol zabezpečený záložným právom, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou č. 11/93 zo dňa 17. 9. 1993 na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v kat. území H.. V závere písomného dokladu - kvitancia bolo uvedené, že v dôsledku zániku zabezpečenej pohľadávky zaplacením úveru zaniklo záložné právo podľa § 151g Občianskeho zákonníka. Katastrálny úrad v Košiciach, Správa katastra v Spišskej Novej Vsi povolila vklad kúpnej zmluvy dňa 4. 9. 1995 pod č. W. XXXX/XX-Z. XXX/XX. K predmetnej kúpnej zmluve bol dňa 24. 8. 1995 uzavretý a účastníkmi podpísaný Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XX-Z. XXX/XX, kde sa zmluvné strany dohodli na zmene predmetu kúpnej zmluvy, ktorý doplnili o nové ustanovenie, podľa ktorého predmetom kúpy okrem nehnuteľností tam uvedených je aj hmotný a nehmotný investičný majetok hotela Satel v Levoči, drobný hmotný investičný majetok a umelecké diela podľa príloh, k čomu boli doložené prílohy pod č. 1 až 3 so špecifikáciou hnutelného majetku. Dodatok obsahoval aj úpravu ceny kúpnej zmluvy, podľa ktorej cena nehnuteľnosti bola určená na sumu 41.364.561,50 Sk a cena hnutelných vecí na sumu 9.840.876,- Sk. Dodatkom bol upravený aj článok IV. bod 2 pôvodnej kúpnej zmluvy v tomto znení: „Zmluvné strany sa dohodli na započítaní pohľadávok v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka tak, že pohľadávka predávajúceho vo výške 51.205.437,50 Sk vyplývajúca z článku IV. ods. 1 tejto zmluvy a ďalšia pohľadávka vo výške 918.840,10 Sk zo zmluvy o poskytnutí nepriamej záruky zo dňa 27. 2. 1992 zanikajú z titulu započítania a to proti pohľadávke s prísl. na strane kupujúceho

vo výške 33.991.083,20 Sk z úverovej zmluvy č. 110063 zo dňa 27. 12. 1991 a pohľadávke vo výške 18.133.194,40 Sk zo zmluvy o nepriamej záruke pre spoločnosť BART, s. r. o. zo dňa 27. 2. 1992.

Vzájomne sa kryjúce, vyššie označené pohľadávky oboch zmluvných strán zanikajú dňom účinnosti vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v prospech kupujúceho, t. j. dňa 24. 8. 1995.“

Podľa výpisu z LV č. XXXX (aktuálneho ku dňu podania žaloby) vlastníkom spornej nehnuteľnosti je žalovaný v 2. rade v 1/1, ktorý parc. č. XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.149 m² a dom súp. č. XX na parc. č. XX nadobudol kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený Správou katastra v Spišskej Novej Vsi pod V XXX/XX-XXX/XX.

Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1K 17/2010-136 zo dňa 1. 6. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 6. 2010, bol na majetok SATEL, a. s. Poprad „v likvidácii“, so sídlom Partizánska 677/17, Poprad, IČO: 00690007 vyhlásený konkurz, za správcu bol ustanovený Prvý správcovský dom, k. s. so sídlom v Poprade, pričom správcovi bolo uložené, aby od zbytočného odkladu informoval o vyhlásení konkurzu známych veriteľov dlžníka, ktorí majú trvalé bydlisko, alebo registrované sídlo v iných členských štátoch Európskej únie, ako v Slovenskej republike. Súd predmetným rozhodnutím zároveň vyzval veriteľov dlžníka, aby v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky na adresu kancelárie správcu a v jednom rovnopise na Okresný súd Prešov k predmetnej spisovej značke.

Ďalším uznesením zo dňa 19. 9. 2012 Okresný súd Prešov uznesením č. k. 1K 17/2010-347 ustanovil do funkcie správcu úpadcu - SATEL, a. s. Poprad - JUDr. Slavomíra Dubjela, ktorý v predmetnej veci vystupuje ako žalobca. Nový správca bol ustanovený na schôdzi veriteľov konanej dňa 19. 9. 2012.

Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12. 3. 2014 uviedol, že podľa jeho doterajších zistení predmetom konkurznej podstaty úpadcu je suma asi 1.000,- eur. Iný majetok úpadcu zatiaľ do súpisu nezahŕňal, ale za tým účelom, aby mohol dospieť k záverečnému súpisu majetku konkurznej podstaty podal niekoľko určovacích žalôb asi na sedem súdov Slovenskej republiky a jednu do Českej republiky. Vo viacerých týchto žalobách sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Čiže jeho cieľom ako správcu majetku úpadcu SATEL, a. s. Poprad je zabezpečiť najvyššiu hodnotu majetku úpadcu, aby mohli byť uspokojené pohľadávky veriteľov. Má zato, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, nakoľko iným spôsobom, ako predmetnou žalobou nemôže dosiahnuť zmenu zápisu predmetnej nehnuteľnosti na liste vlastníctva. Čo sa týka pohľadávky žalovaného v 1. rade, ktorá by mu v prípade vyhovenia predmetného návrhu vo výške 51.000.000,- Sk vznikla, má zato, že ak bude žalobca zapísaný na liste vlastníctva ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalovaný v 1. rade sa potom v konkurze môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa čl. 20 ods. 1, 4, 5 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon.

Nakoľko v danom prípade sa jedná o určovaciu žalobu, súd predovšetkým skúmal, či je daný naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah, resp. právo je, alebo nie je. Doktrína i pomerne konštantná judikatúra sa zhodli na tom, že naliehavý právny záujem je nevyhnutným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. Ak súd zamietá určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené, aby sa zároveň zaoberal vecou samou. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo kde by sa bez tohto požadovaného určenia stálo jeho právne postavenie neistým. Z toho vyplýva, že určovacia žaloba spravidla nebude opodstatnená (čo do naliehavého právneho záujmu), keď možno žalovať priamo na splnenie povinnosti (§ 80 písm. b/ O.s.p.). Určovacia žaloba má preventívny charakter, a je opodstatnená najmä v prípadoch, keď k porušeniu práva ešte nedošlo. Ak je porušenie subjektívneho práva dokonané, možno spravidla žalovať priamo na plnenie, reparáciu škodlivých právnych následkov zo strany žalovaného. V takýchto prípadoch nebude daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Na druhej strane v takýchto prípadoch bude daný naliehavý právny záujem na určení spravidla vtedy, ak určovacia žaloba vytvorí pevný právny základ medzi účastníkmi a tak naplní svoj preventívny charakter a cieľ - zabráni ďalším prípadným sporom medzi účastníkmi.

Žalobca v odôvodnení návrhu uvádza, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, nakoľko podľa súčasného právneho stavu zapísaného v katastri nehnuteľnosti svedčí vlastnícke právo žalovanému v 2. rade, pričom tento stav nie je v súlade s právnym stavom. Keďže rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva je spôsobilé byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva, žalobca má zato, že v prípade predmetnej žaloby je naliehavý právny záujem daný, nakoľko v prípade vyhovenia žalobe bude žalobca zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako vlastník. V dôsledku tohto zápisu bude možné následne dôjsť k speňaženiu majetku úpadcu a uspokojeniu veriteľov v konkurze. Súd má však zato a daný stav právne posudzuje tak, že v danom prípade nie je možné vychádzať len z takéhoto argumentu žalobcu. Súd musí daný stav hodnotiť komplexne a zo širšieho kontextu. Totižto v danom prípade nastala situácia, keď žalobca sa domáha neplatnosti právneho úkonu, ktorý bol uzavretý v roku 1995 medzi subjektom, ktorý je toho času v konkurze a v mene ktorého v tomto konaní vystupuje správca majetku a medzi žalovaným v 1. rade ako poskytovateľom úveru. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení právneho vzťahu, alebo práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Žalobca vidí naliehavý právny záujem v tom, že bez určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti správca žalobcu nebude môcť pristúpiť k speňaženiu majetku a uspokojeniu veriteľov v konkurze. V danom prípade jedným z veriteľov je práve žalovaný, pričom jeho pohľadávka ku dňu uzatvárania právneho úkonu, ktorej neplatnosti sa prejudiciálne v tomto konaní domáha, bola vo výške viac ako 50.000.000,- Sk (1.659.695,94 eur.)

Z daného skutkového stavu teda je zrejmé, že žalobca predmetnú žalobu podáva preto, aby mohol uspokojiť svoju pohľadávku práve voči žalovanému a tu nastáva otázka, či bude v súlade so zákonnými predpismi a s Ústavou SR, keď súd vyhovením žaloby navodí taký stav, ktorým žalovanému vznikne pohľadávka voči žalobcovi, ktorej sa, o čom je tunajší súd presvedčený, nebude môcť úspešne domôcť od žalobcu. Zjednodušené tvrdenie žalobcu (správca majetku úpadcu), že keď sa nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zapísaná na LV č. XXXX v kat. území H. na správe katastra zapíše do výlučného vlastníctva žalobcu, a žalobca nech sa domáha uspokojenia svojej pohľadávky prihlásením do konkurzu ako veriteľa, je pre daný stav príliš zjednodušené a len účelovo vykonštruované a nemá v zákone opodstatnenie. S poukazom na vyššie konštatované súd má zato, že vyhovením predmetnej

určovacej žalobe sa nevytvorí právny základ medzi účastníkmi, nezabráni sa ďalším prípadným sporom medzi účastníkmi, práve naopak vytvorí sa stav, ktorý bude pre všetkých účastníkov konania v porovnaní s pôvodným stavom podstatne nevýhodný.

Určovací žaloba podľa § 80 O.s.p. je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu, ak k zodpovedajúcej úprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovací žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu riešeného právneho vzťahu, takže jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, ktorá odvráti prípadné budúce spory medzi jeho účastníkmi. Uzavretím predmetnej kúpnej zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobca prejudiciálne v tomto konaní domáha, vznikol medzi účastníkmi synalagmatický záväzok. Žalobca v čase, keď ešte nebol v konkurze, odpredal svoju nehnuteľnosť peňažnému ústavu, teda žalovanému v 1. rade, ktorý následne po uzavretí tejto konkrétnej kúpnej zmluvy vydal kvitanciu, na základe ktorej došlo k zániku záložného práva podľa § 151g Občianskeho zákonníka. Žalobca sa výrokom predmetnej žaloby domáha určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, čím by došlo k absolútnemu nepomeru a došlo by k podstatnému zásahu do vlastníckych ústavných práv žalovaného v 1. aj v 2. rade, teda obaja žalovaní by sa dostali do zjavnej nevýhody. Podstatné však pre posúdenie naliehavosti právneho záujmu je to, že súd vzal za preukázané, že hlavne žalobca by v porovnaní v pôvodným stavom, v prípade, že by bol v konaní úspešný, by sa dostal do podstatne nevýhodnejšieho postavenia, čo súd vysvetľuje nasledovne:

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR je každý oprávnený vlastniť majetok, pričom vlastnícke právo možno obmedziť len v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme. Pokiaľ by súd v danom prípade rozhodoval a vyhovel by žalobcovi, takéto rozhodnutie by bolo v rozpore s článkom 20 ods. 4 Ústavy SR. V danom prípade nemožno ponechať bez povšimnutia aj tú skutočnosť, že žalovaný v 2. rade predmetnú nehnuteľnosť zakúpil od právneho predchodcu immo development s. r. o. za kúpnu cenu 876.307,92 eur (26.399.652,- Sk), teda za podstatne nižšiu cenu, za akú bola nehnuteľnosť odpredaná v roku 1995, kúpnu zmluvou, ktorej sa neplatnosti žalobca v tomto konaní domáha. Žalobca tvrdí, že predmetnou určovacou žalobou chce predovšetkým dosiahnuť stav, kedy žalobca sa stane vlastníkom spornej nehnuteľnosti, v dôsledku čoho bude možné následne dôjsť k jej speňaženiu, teda k speňaženiu úpadcu v konkurze a uspokojiť tak veriteľov v konkurze. Ponechal však bez povšimnutia tú skutočnosť, že prípadnou neplatnosťou kúpnej zmluvy úpadca v konkurze sa zároveň stane vlastníkom pohľadávky voči žalovanému v 1. rade, teda okrem aktív úpadcu nadobudne aj pasíva, čo bude pre žalobcu v porovnaní s pôvodným stavom stav absolútne nevýhodný.

S poukazom na vyššie uvedené súd má v závere zato, že naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah, resp. právo je, alebo nie je, v konkrétnom prípade u žalobcu absentuje, a preto súd z tohto dôvodu žalobu zamietol, čo následne vylučuje, aby sa zaoberal vecou samou.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovanému v 1. rade, ako účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Ireny Sopkovej podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tieto trovy pozostávajú z 5 úkonov po 3.872,69 eur (pri hodnote sporu 1.724.190,33 eur (51.942.958,- Sk, ktorá hodnota pozostáva z kúpnej ceny nehnuteľnosti zo dňa 23. 8. 1995,/ za úkony: prevzatie, príprava veci, písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, písomné vyjadrenie zo dňa 6. 8. 2014 s rozsiahlymi priloženými prílohami, 2x účasť na pojednávaníach dňa 20. 8. 2014 a 2. 2. 2015), 2x 7,81 eur - režijný paušál, 2x 8,04 eur - režijný paušál, plus 1x 8,39 eur - režijný paušál, plus cestovné na pojednávanie z Košíc do Spišskej Novej Vsi a späť pri použití osobného motorového vozidla pri prvej ceste 55,20 eur, pri druhej ceste 53,80 eur, plus náhrada za stratu času 2 hodiny x 2 x 13,4 eur = 53,60 eur za deň 20. 8. 2014 a náhrada za stratu času 2 hod x 2 x 13,98 = 55,92 eur, t. j. spolu trovy právneho zastúpenia 19.622,06 eur plus 20 % DPH = 23.546,47 eur.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania žalovaného v 2. rade súd na pojednávaní dňa 2. 2. 2015 rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal aj žalovanému v 2. rade náhradu trov konania, nakoľko aj tento mal v konaní úspech. Žalovaný si na pojednávaní uplatnil náhradu trov konania, k vyčísleniu týchto trov konania však v zákonnej lehote nepristúpil. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu, s výnimkou trov právneho zastúpenia. Žalovaný v 2. rade podal odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu, ktorým rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, z čoho mu vyplynula poplatková povinnosť za podanie tohto odvolania vo výške 33,- eur podľa položky 1 písm. c/ prílohy Sadzobníka súdnych poplatkov, preto súd určil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu tohto súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.